זו עשירית האיפה שלו דברי רבי יהודה ר"ש אומר *(בבא) קריב"ה בזמן שראוי לביאה ראוי להקרבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקרבה **אמר רבא** (ה) **אמנלא** דמשדרין שליחא דבי דינא ומזמנינן ליה לדינא? דכתיב °ויישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב" **ואמנלא**: דמזמנינן לדינא? דכתיב °ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך" **לקמי גברא רבה**? דכתיב °לפני ה'" **את ופלניא**? דכתיב "אתה והם ואהרן", דקבעינן זימנא? דכתיב "מחר" זימנא בתר זימנא? דכתיב °קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד" **ואמנלא** דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב °העיני האנשים ההם תנקר" **ואמנלא**: דמשמתינן? דכתיב °אורו מרוז, דהכי° סברא דגברא *רבה? דכתיב °אמר מלאך ה' **ואמנלא** דמחרמינן? דכתיב °אורו ארור, דאכיל ושתי בחדיה וקאי בארבע אמות דידיה דכתיב "יושבי **ואמנלא** דפרטינן חמאה בציבורא? דכתיב °כי לא באו לעזרת ה'" ואמר עולא *בר' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז: אילא דאמרי גברא רבה הוה ואילא דאמרי כוכבא הוה שנאמר °מן שמים נלחמו הכוכבים **ואמנלא** דמפקרינן נפשיה? דכתיב °וכל אשר לא יבא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה" **ואמנלא** דנציון וליטין ומחנין ותרשיון שיער ומשבעינן דכתיב °ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם **ואמנלא** דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב °הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין" מאי "לשרושי"? אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה, מאי הרדפה? אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב - מדיין לאלתר. °ושונין לאחר ל', ומתרימין לאחר ששים, א"ל רב הונא בר חיננא הבי אמר רב חסדא: °מתרין ביה 'שני - וחמישי - ושני', ה"מ לממונא אבל לאפקירותא לאלתר, ההוא מבחא דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא ושמתוהו, לסוף אול פייסיה בעל דיניה, אמר אביי הכי ליעביד: ליישלו ליה, לא חל שמתא עליה תלתין יומין, לא לישרי ליה, קא בעו רבנן למישלו ליה, לא חל שמתא עליה תלתין יומין, לא לישרי ליה, קא בעו רבנן למישלו ליה, [א]למיעל, א"ל לרב אידי בר אבין: מידי בהא? א"ל הבי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל *טוטי אסר וטוטי שרי" אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיילא עליה תלתין יומין, אלמא קסבר אביי הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה? ת"ש דאביעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה? ת"ש °ממונה לרב מנודה לתלמיד, מנודה *לתלמיד אינו מנודה לרב, °מנודה לעירו מנודה לעיר אחרת, מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו, °מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל, מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת - חלקו אינו מופר: ש"מ תלת: °תלמיד שנידה לכבודו נידויו נידוי ושמע מינה °כל אחד ואחד מיפר חלקו ושמ"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה, אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו יאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת, חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל? לא, עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה/ת"ש °ואין נידוי פחות מז' ימים, ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר °ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים" אמר רב חסדא הנידוי שלנו כנזיפה שלהן, ונזיפה דידהו שבעה, ת"ר לא ואהא"ש בר רבי-ובר קפרא הוו יתבי וקא גרסי, קישיא להו שמעתא, א"ל ר"ש לבר קפרא "דבר זה צריך רבי" א"ל בר קפרא לר"ש "ומה רבי אומר בדבר זה", אול א"ל לאבוה, איקפד, אתא בר קפרא לאיתחוויי ליה, א"ל: "בר קפרא, אני °מלרוך" מעולם" ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג ניזפותא בנפשיה תלתין יומין **שוב** פעם אחד גזר רבי שלא °ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש *°חמוק ירכיך *) כמו חלאים: מה ירך בסתר

מתרין בו שני וחמישי ושני. פירש בקונטרס שני מתרין בו תמיד ומנדין אותו ובן בתמיד ובשני לחר מחרימין וא"ל שלשים יום ויש מפרשים קודם שיגדוהו כלל יכרו בו וכן ממעט בפרק הגוזל בתרת (ב"ק דף קיג.): וטרקיס

רבינו חננאל

ר"ש אומר כתיב כאן בבאו יקריב עצמו בזמן שראוי לבא ב ק ד ש יקריב בזמן שאינו ראוי לבא ב ק ד ש ל ב י א ה אינו ראוי להקרבה. אמר רבא מנ"ל דמשדרינן שליחא לבי דינא ומזמנינן ליה לדינא שנאמר °ויישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב" ואמנלא דמזמנינן לדינא דכתיב °ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך לפני ה' אתה ופלניא דכתיב °קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ואמנלא דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב °העיני האנשים ההם תנקר ואמנלא דמשמתינן דכתיב °אורו מרוז, דהכי סברא דגברא רבה דכתיב °אמר מלאך ה' ואמנלא דמחרמינן דכתיב °אורו ארור, דאכיל ושתי בחדיה וקאי בארבע אמות דידיה דכתיב °ישובי ואמנלא דפרטינן חמאה בציבורא דכתיב °כי לא באו לעזרת ה' ואמר עולא *בר' מאה שיפורי שמתיה ברק למרוז: אילא דאמרי גברא רבה הוה ואילא דאמרי כוכבא הוה שנאמר °מן שמים נלחמו הכוכבים ואמנלא דמפקרינן נפשיה דכתיב °וכל אשר לא יבא לשלשת הימים כעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה ואמנלא דנציון וליטין ומחנין ותרשיון שיער ומשבעינן דכתיב °ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם ואמנלא דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב °הן למות הן לשרושי הן לענש נכסין ולאסורין" מאי "לשרושי"? אמר אדא מרי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה, מאי הרדפה? אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב - מדיין לאלתר. °ושונין לאחר ל', ומתרימין לאחר ששים, א"ל רב הונא בר חיננא הבי אמר רב חסדא: °מתרין ביה 'שני - וחמישי - ושני', ה"מ לממונא אבל לאפקירותא לאלתר, ההוא מבחא דאיתפקר ברב טובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא ושמתוהו, לסוף אול פייסיה בעל דיניה, אמר אביי הכי ליעביד: ליישלו ליה, לא חל שמתא עליה תלתין יומין, לא לישרי ליה, קא בעו רבנן למישלו ליה, לא חל שמתא עליה תלתין יומין, לא לישרי ליה, קא בעו רבנן למישלו ליה, [א]למיעל, א"ל לרב אידי בר אבין: מידי בהא? א"ל הבי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל *טוטי אסר וטוטי שרי" אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיילא עליה תלתין יומין, אלמא קסבר אביי הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה, ת"ש °ממונה לרב מנודה לתלמיד, מנודה *לתלמיד אינו מנודה לרב, °מנודה לעירו מנודה לעיר אחרת, מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו, °מנודה לנשיא מנודה לכל ישראל, מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת, חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל? לא, עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה/ת"ש °ואין נידוי פחות מז' ימים, ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר °ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים" אמר רב חסדא הנידוי שלנו כנזיפה שלהן, ונזיפה דידהו שבעה, ת"ר לא ואהא"ש בר רבי-ובר קפרא הוו יתבי וקא גרסי, קישיא להו שמעתא, א"ל ר"ש לבר קפרא "דבר זה צריך רבי" א"ל בר קפרא לר"ש "ומה רבי אומר בדבר זה", אול א"ל לאבוה, איקפד, אתא בר קפרא לאיתחוויי ליה, א"ל: "בר קפרא, אני °מלרוך" מעולם" ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג ניזפותא בנפשיה תלתין יומין **שוב** פעם אחד גזר רבי שלא °ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש *°חמוק ירכיך *) כמו חלאים: מה ירך בסתר

*) [כמו תלמיש אין תלמיש אלא רכוך דכתרסינן נגדלים מט. ומן שמתעסקין בתורה שכיח מעשה ידי אומן. עיקר נערך ממק]

ג א ב ג מיי' פכ"ה מהלכות סנהדרין הלכה ה ס"ע ס"ק ס"ק ס"ק